

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/90/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3721010016
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Dunčko
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3721010016.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Dunčka a sudcov JUDr. Michala Antalú a JUDr. Jozefa Janíka na neverejnom zasadnutí konanom dňa 09. augusta 2022 prejednal sťažnosť odsúdeného

Z. C.,

nar. XX.XX.XXXX v H., trvale bytom X. X. F., prechodne bytom Q. XX, N. XXXXX, L. republika,

ktorú podal proti uzneseniu Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 1Nt/2/2021 zo dňa 25.04.2022 a takto jednomyseľne

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného Z. C. zamietá, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Trestným rozkazom Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 1T/146/2019 zo dňa 18.09.2019, právoplatným dňa 19.10.2019, bol odsúdený Z. C. uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b), c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák., pretože

napriek tomu, že bol trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 3T/62/11 zo dňa 27.07.2011, právoplatným dňa 13.09.2011, odsúdený za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov s podmieneným odkladom výkonu trestu odňatia slobody na 24 mesiacov, pričom dňa 15.09.2015 mu bol Okresným súdom Bratislava V nariadený výkon trestu, ktorý vykonal dňa 29.03.2019, a hoci bol ako otec syna R. C., nar. XX.XX.XXXX, a dcéry M. C., nar. XX.XX.XXXX, obaja bytom u matky, povinný prispievať na ich výživu podľa Zákona o rodine a tiež na základe rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 8C/113/2010 zo dňa 19.09.2010, právoplatného dňa 19.10.2010, sumou vo výške 75,- Eur mesačne na každé dieťa, ktoré výživné mal zasielať do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky dieťaťa E. Z., bytom N. XXX/X, S. C., a od nadobudnutia plnoletosti R. C. dňom 28.03.2017 a M. C. dňom 05.03.2018, priamo k ich rukám, plneniu vyživovacej povinnosti sa od novembra 2012 úmyselne vyhýbal tým, že nikde riadne nepracoval, na príslušnom úrade práce sa ako uchádzač o zamestnanie nezaevidoval, nepožiadaval o dávky v hmotnej núdzi a aj keď bol evidovaný ako živnostník, nepodnikal a živnostenské oprávnenie si nezrušil, o prácu sa zodpovedne nezaujímal, pričom občasne pracoval iba brigádnicke, o deti sa nezaujímal, vyživovaciu povinnosť si pravidelne a v plnej výške neplnil, a na výživu svojich detí v Považskej Bystrici a ani na inom mieste pravidelne a v plnej výške neprispieval, čím mu vznikol:

· za obdobie od mesiaca november 2012 do mesiaca marec 2017 vrátane v súvislosti s neplnením vyživovacej povinnosti voči synovi R. a od mesiaca november 2012 do mesiaca február 2018 vrátane v súvislosti s neplnením vyživovacej povinnosti voči dcére M. dlh na výživnom voči matke detí E. Z. v celkovej výške 7.080,- €, nakoľko časť výživného v celkovej výške 1.695,- € jej uhradil,

- za obdobie od mesiaca apríl 2017 do mesiaca jún 2019, s výnimkou obdobia od marca 2018 do marca 2019 vrátane, kedy bol vo výkone trestu odňatia slobody, dlh na výživnom voči synovi R. C., bytom N. XXX/X, S. C., v celkovej výške 900,- €,
- za obdobie od mesiaca marec 2018 do mesiaca jún 2019, s výnimkou obdobia od marca 2018 do marca 2019 vrátane, kedy bol vo výkone trestu odňatia slobody, dlh na výživnom voči dcére M. C., bytom N. XXX/X, S. C., v celkovej výške 225,- €.

Za to mu súd uložil podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. s použitím §§ 36 písm. l), 37 písm. m) a 38 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 24 mesiacov, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia.

Uznesením súdu prvého stupňa bol podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietnutý návrh odsúdeného Z. C. na povolenie obnovy konania vo vyššie uvedenej trestnej veci, pretože neboli zistené nové skutočnosti v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odsúdený sťažnosť, ktorú zahlásil jeho obhajca do zápisnice o verejnom zasadnutí ihneď po jeho vyhlásení. V jej písomných dôvodoch prostredníctvom obhajcu uviedol, že v konaní Okresného súdu Považská Bystrica vedenom pod sp. zn. 1T/146/2019 došlo k procesným pochybeniam a najmä k porušeniu zásady špeciality, keďže bol nielen protiprávne odsúdený OČTK, ale aj odsúdený Okresným súdom Považská Bystrica. Pre toto trestné stíhanie si OČTK od Chorvátska nevyžiadali dodatočný súhlas podľa § 32 Zák. č. 154/2010 Z.z. Z rozhodnutia Župného súdu v Splite, Chorvátsko, zo dňa 07.02.2018, sp. zn. Kv-eun-4/18 totiž vyplýva, že tento súd rozhodoval o európskych zatýkacích rozkazoch Okresného súdu Bratislava V pod sp. zn. 3T/62/2011 a Okresného súdu Dunajská Streda pod sp. zn. 2T/123/2012 a schválil jeho odovzdanie do Slovenskej republiky, avšak s tým, že nesmie byť trestne stíhaný ani nesmie byť vo výkone trestu odňatia slobody vo vydávajúcej krajine, nesmie byť vydaný inému členskému štátu za účelom trestného stíhania alebo výkonu trestu odňatia slobody a nesmie byť vydaný tretej krajine za účelom trestného stíhania alebo výkonu trestu odňatia slobody. Navrhol, aby krajský súd napadnuté uznesenie zrušil a aby podľa § 400 ods. 1 Tr. por. vyhovel jeho návrhu na povolenie obnovy konania z dôvodu, že boli preukázané nové skutočnosti v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por.

Krajský súd v Trenčíne, ako súd nadriadený súdu prvého stupňa, primárne zistiac, že podaná sťažnosť je prípustná (§ 185 Tr. por.), bola podaná oprávnenou osobou (§ 186 Tr. por.) a v zákonom stanovenej lehote (§ 187 Tr. por.), na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie, ktoré tomuto výroku predchádzalo, a takto dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná. Krajský súd v prvom rade uvádza, že súd prvého stupňa správne procesne postupoval, keď o návrhu odsúdeného Z. C. rozhodoval na verejnom zasadnutí. Vykonal na ňom aj pre svoje rozhodnutie potrebné dokazovanie a vykonané dôkazy správne vyhodnotil.

V zhode s názorom súdu prvého stupňa ani krajský súd nepovažuje návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania za dôvodný. Súd prvého stupňa sa vysporiadal s týmto návrhom odsúdeného zákonne súladným spôsobom, svoje rozhodnutie presvedčivo odôvodnil, pričom správne poukázal na to, že podaný návrh sa týkal procesného postupu v pôvodnom konaní (porušenia zásady špeciality), ktorý nemôže byť predmetom skúmania v rámci rozhodovania o povolení obnovy konania.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Z vyššie citovaného znenia ustanovenia § 394 ods. 1 Tr. por. upravujúceho podmienky obnovy konania vyplývajú dve základné podmienky pre povolenie obnovy konania. Prvou podmienkou je zistenie nových skutočností alebo dôkazov súdu skôr neznámých. Druhou podmienkou je zas pravdepodobnosť (nemusi

ísť o absolútnu istotu), že tieto novo zistené skutočnosti alebo dôkazy sú spôsobilé zabezpečiť v obnovenom konaní iné rozhodnutie o vine alebo treste. Obidve tieto podmienky musia byť splnené súčasne.

Inak povedané - ustanovenie § 394 ods. 1 Tr. por. upravuje podmienky obnovy konania ako mimoriadneho opravného prostriedku, ktoré sa týkajú nedostatkov skutkových zistení vrátane osoby páchatel'a (teda výrokov o vine a treste). V konaní o povolení obnovy konania preto nie sú súdy oprávnené preskúmavať zákonnosť procesného postupu v pôvodnom konaní, čo je naopak účelom dovolania ako ďalšieho mimoriadneho opravného prostriedku (práve dovolanie „slúži“ na nápravu procesných a hmotnoprávných nedostatkov a pochybení).

Keďže nevyšli najavo skutočnosti či dôkazy súdu skôr neznáme a takéto neoznačil ani sám odsúdený, krajský súd rozhodol tak, že sťažnosť odsúdeného podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.